

Argentijnse Dog

Oorspronkelijk doel

Jachthond.

Beknopte geschiedenis

Dit ras komt uit Argentinië, de grondlegger van het ras was Dr. Antonio Nores Martínez, hij begon zijn werk met systematische kruisingen tussen de "oude vechthond van Cordoba", machtige en krachtige honden die het resultaat zijn van een kruising van verschillende rassen zoals de Bull Dog en Bull Terrier. Hij koos volledig witte honden voor de fokkerij, zonder voorbeet, zwaar hoofd en lange vang. Na een intensieve en zorgvuldige selectie en een studie van de kenmerken door verschillende generaties heen, bereikte hij zijn doel met de kruising van Engelse Bull Dog, Duitse Dog, Pyrenees Mastiff, Bull Terrier, Boxer, Pointer, Bordeauxdog en Ierse Wolfshond.

In 1947 was het ras al vastgelegd en het genotype en fenotype was stabiel.

Zijn kracht, vasthoudendheid, zijn reukvermogen en zijn moed zijn ongeëvenaard.

In 1973 werd het ras erkend door de FCI.

FCI

FCI Rasstandaard

Nu

Foto: Alice van Kempen

Uiterlijk volgens rasstandaard (FCI-292)

Een krachtige snelle hond, met als belangrijkste kenmerk een bolle dogachtige massieve schedel en de holle voorsnuit van een jachthond. De en profiel bolle schedel wordt veroorzaakt door de uitmuntende ontwikkeling van de kauwspieren en hapspier en aan de achterkant door de nekband en de armhoofdspier (de brachiocephalicus). De lengte van de schedel en voorsnuit is gelijk. De voorsnuit lijkt en profiel iets omhoog te wippen (dishfaced), en lijkt meer op de voorsnuit van een jachthond. De lippen zijn droog. De ogen liggen iets dieper ter bescherming en een zwarte oogvlek mag.

Opgemerkt dient te worden dat met de jaren de pigment vlekken op het lichaam toenemen, ook bij de teven na elk nest.

Het normaal geproportioneerde lichaam is gebouwd op kracht, snelheid en uithoudingsvermogen voor een lange jacht.

Oorspronkelijk doel in relatie tot het uiterlijk

Gebruikt voor de jacht op groot wild, die de kudde bedreigde en ongedierte rond het huis. Zijn lichaam is erop gebouwd, op snelheid en uithoudingsvermogen, zijn kaken zijn zeer krachtig door de bij de ontwikkeling van het ras gebruikte terriers, waaronder de witte Bullterrier. Zijn bijzondere goede neus dankt hij onder andere aan de bij de ontwikkeling gebruikte Pointer. Zijn onverschrokken zijn dankt hij onder andere aan de diverse dogachtigen.

Huidig uiterlijk

De Dogo Argentino heeft het oorspronkelijk type weten te behouden, maar er dient wel extra aandacht te zijn voor de specifieke kenmerken van het hoofd.

Gedrag volgens rasstandaard

Hij moet, op het spoor geen luid geven, met goed reukvermogen, behendig, sterk, rustiek en vooral moedig. Hij mag nooit agressief zijn tegenover mensen, een eigenschap die strikt moet worden nageleefd. Hij moet gaan zonder enige voorwaarden zijn geleider volledig vertrouwen.

Oorspronkelijk doel in relatie met gedrag

Met name de reuen hebben hun oorspronkelijke karakter behouden. Prooigericht met een killersinstinct. Bij de teven is dit veel minder aanwezig.

Huidig gedrag

Zoals al eerder beschreven hebben met name de reuen hun oorspronkelijke karakter behouden. Dit maakt ze ongeschikt om in een woonwijk met bijvoorbeeld loslopende katten te wonen en kunnen ze ook niet van de lijn, omdat hun prooigerichtheid zich dan makkelijk richt om dieren in hun omgeving.

Gezondheid *₁

Zoals bij ieder levend wezen komen er bij de hond ziektes voor, een goede fokker controleert zijn honden op doofheid. Door hun kleur en voorouders is de Baer test van belang om doofheid te herkennen. En de HD en ED onderzoeken en in Nederland het verplichte DNA onderzoek

Overige/Aandachtspunten

*₁ Deze opsomming is niet volledig. Voor meer informatie verwijzen wij u graag naar www.licg.nl waar alle voorkomende ziekten en erfelijke afwijkingen zijn opgenomen en kort beschreven. Het LICG is een onafhankelijke organisatie over het verantwoord kopen en houden van huisdieren.

Bron: FCI, Graaf van Bylandt en diverse kenners van het ras.